

Nemáme větrák

Sluníčková nálada proudí po celé DAMU, nejen díky krásnému počasí, ale hlavně díky všemu, co se tu děje. Plkat tu o tom, co můžete vidět a co jste viděli, je zbytečné. Pro tyto účely jsou pro Vás na následujících stránkách nachystané recenze, které s nejlepším vědomím a svědomím píšeme v redakci.

Ano, u nás v redakci. Přestože venku je krásně, u nás je dusno. Téměř se tu nedá dýchat. Samozřejmě, že větráme. Ale dvě malá střešní okna na to nestačí. Dveře jsou „imrvére“ otevřené, to kvůli průvanu. Ale průvan jaksi nevzniká. Takže dusno a nedýchateľno přetrvává. Musíme tedy mozky okysličovat i jinak než čerstvým vzduchem. V našem případě je to především smích a ten, doufám, že Vás také provází během celého festivalu. Vlastně i provázel před ním a bude i po něm. Se smíchem se poji dobrá nálada, kterou, věřím, že ve Vás vyvolá posezení na střeše, která se v době Zlomvazu přeměnila v květinovou zahrádku. Květiny a víno či pivo je kombinace, která nenese žádné negativní vlny, a o to jde ve festivalové době především. Tedy v našem případě je negativní vlnou ono zmíněné dusno. Bože, a jsem zase u něj... nějak se nemohu dostat z jeho zajetí. Tudíž, kdyby někdo z Vás měl

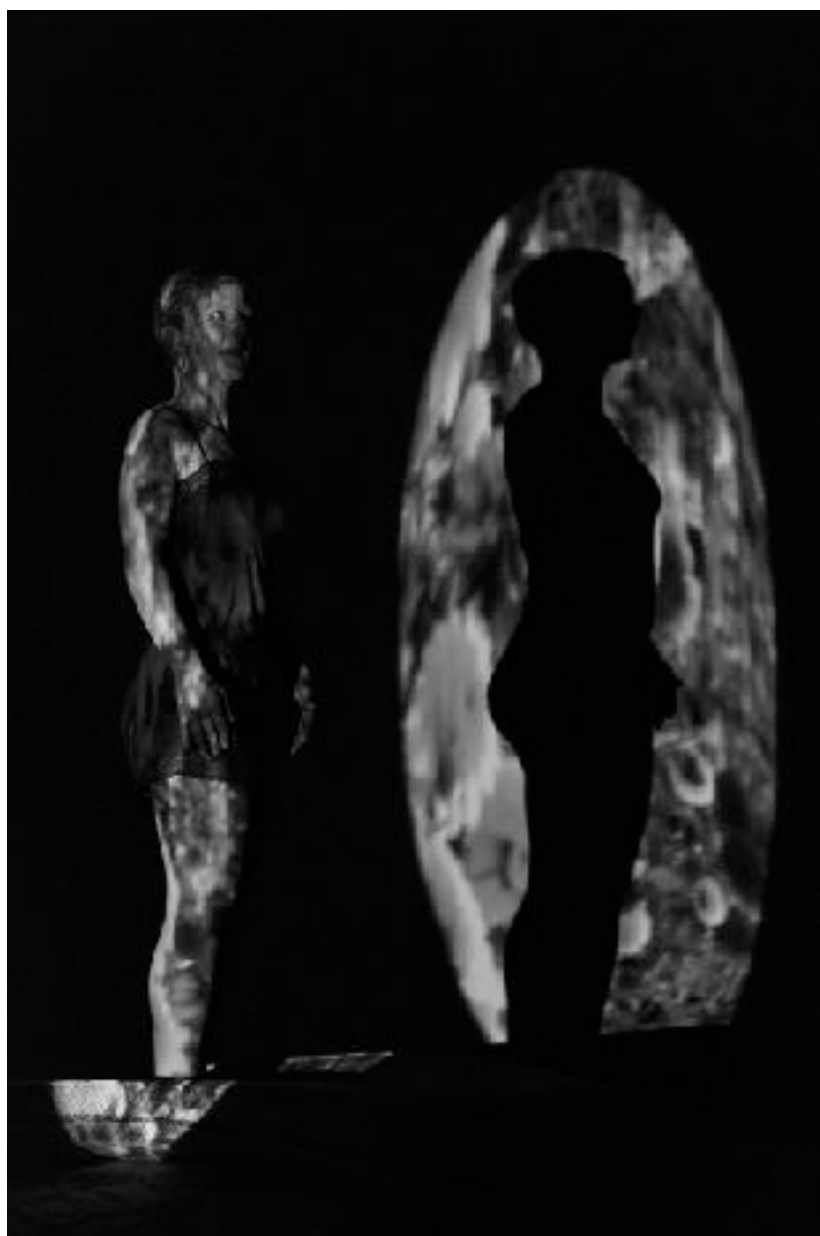
větrák navíc, nebojte se ho odložit u nás v redakci. Budeme vděční.

Ale my to zvládneme i bez něj, jelikož nás těší nepřetržitě datlování do počítačů, káva, nějaká kapka alkoholu a naše společné povznášející festivalové bytí. Pravda, z počtu článků někdy úplně povzneseni nejsme. Ale tuto záležitost bych přirovnala k včerejší přeháňce. Nakonec zvítězí úsměvy a smysl pro humor.

A poznámka nakonec. Pozorní čtenáři jistě postřehli, že Obratel je celý černobílý. To je samozřejmě záměr. Chceme touto formou tříbit Vaši fantazii, a proto si vyzvedněte na infopointu barevné pastelky a s chutí vybarvujte.

Pokud by se nedej bože objevilo během následujících tří dnů nějaké dusno, jako u nás v redakci, vzpomeňte na květiny, smích a všemožná občerstvení.

Adéla Kalusová

Čtvrtek

09.00	O	Vznik loutky	DAMU, dílny
10.00	O	Světelný design — světlo, prostor, čas	K107, K222
10.00	O	Jaro Viňarský — tělo dokazuje	DAMU, Velký taneční sál
10.30	DP	ADA	DISK
10.30	O	Pojetí divadelní masky napříč historií	DAMU, Malírna
11.00	DP	Veduty inscenace začíná vždy po 15 minutách pro jednoho diváka	R405
12.30	DP	Kyjiv	R312
14.00	DP	J+M	Řetízek
14.30	DP	Figarova svatba	K332
15.00	OFF	Koncerty v Zrcadlové kapli	Klementinum
15.30	DP	September / Bulharsko	R302
16.00	O	Diskuze — Úloha Herecké asociace	DAMU, Hallerův sál
17.00	DP	SPEAK	Malírna
16.30	DP	Het wordt tijd dat de tijd stil staat, even.	R202
18.00	OFF	Koncert: Bmaj7	Střecha DISK
18.00	DP	D.I.Y.: Didaskálie jedného dievčatka	R405 — EN
19.00	DP	D.I.Y.: Didaskálie jedného dievčatka	R405 — CZ
19.00	DP	Peer Gynt	DISK
19.00	DP	EVERGREEN	Divadlo Na Rejdišti
19.15	DP	Zářez	K332
19.30	OFF	Kíno: Divadlo v letech 1918 — 2018	Klementinum, 1. p
20.30	DP	Večer tříkrálový	K222
21.00	OFF	Koncert: Děti mezi reprákama	Střecha DISK
22.00	OFF	Afterparty	Unitaria

DP // Divadelní Program / Main Programme

OFF // Offprogram

O // Obzory

Z okna

Lenka Skalická

Zahájení letošního festivalu ZLOMVAZ se uskutečnilo na střeše studentského divadla Disk. Za zvuků harmoniky uvítaly přicházející hosty děvečky v krojích a jako správné hostitelky je dle zvyklostí obdarovaly chlebem se solí. Zazněla zahajovací řeč a praktické informace týkající toho, co nás v nadcházejících několika dnech bude čekat. Pak už zraky všech zúčastněných byly nasměrovány vzhůru. Tradiční projev děkanky byl totiž letos pronesen trochu netradičně, z okna kanceláře. Strohý, avšak všeříkající. „Pojďme si těch pár

společných dní tady pořádně užít!“ Rozezněl se zvuk zahajovacího gongu a k překvapení všech přítomných se otevřela okna v celém vnitrobloku a z každého vykukla jedna křičící hlava. Návštěvníci se v tu chvíli ocitli pod palbou neartikulovaného řevu, ze kterého šlo odečíst pouze to, že se jedná o typicky české stěžování a nadávání na vše kolem.

Opětovně zazněl gong, okna zaklapla a rozhostilo se ticho. Jakoby tomuto věčnému láteření odzvonilo. Takové totiž na festival nepatří a na ZLOMVAZ už vůbec ne.

Dítě z prášku

Adéla Kalusová

Malého klučinu Otesánka, který doslova sežere, na co přijde, zná téměř každý z dob svého dětství. Reklamou na dítě z prášku, kterou diváci zhlédnou hned na počátku představení, se autorkám povedlo tento známý příběh nenuceně propojit s aktuálním tématem umělého oplodnění a svobodných matek. Maminka (Stephanie Van Vleet) si díky objednanému setu chemikálií sama podle návodu vyrobí malého Otesánka. Natěšeně sleduje plamínek, který se po pár minutách změní na vymodlené dítě v podobě malého kousku černé hmoty. Dějová linie pohádky se nemění. Otesánkovi nestačí mléko a kaše a začíná pojídat všemožné věci kolem. Černá hmota se tedy přirozeně zvětšuje. Z reproduktorů je slyšet shluk kvílení a dětského pláče. Zvukový podkres výstižně dotváří situaci, která se pro matku stává nepřijemnou. Na infolince k zakoupenému produktu však označují Otesánkův jídelníček za „zcela v pořádku“. Herečka v roli matky si stoupá do popředí jeviště a zapaluje si cigaretu. Nervózně vdechuje kouř a snaží se uklidnit větami: „No tak moc žere no.“, „Tak budu víc chodit do práce.“ To už za ní Lenka Nahodilová v roli Otesánka vyskočí z postýlky a valí

se jako černá hmota jejím směrem. Ani čtení pohádky ale nepomáhá. Matka se tak stává Otesánkovou součástí a společně se vrhají na žluté křeslo.

Škola: DAMU

Inscenace: Otesánek

Režie a dramaturgie: Františka Malasková, Stephanie Van Vleet, Lenka Nahodilová

Kostýmy: Martin Kohout

Hudba: Vojtěch Vávra

Obsazení: Stephanie Van Vleet, Lenka Nahodilová

Z práce v prádelně každý zešílí

Veronika Švecová

Hned na úvod se pětice dívek před vstupem na své pracoviště – do prádelny – převlékla do bílých pláštovitých uniforem s rukávy až na zem, ne nepodobných svěracím kazajkám. A dojmů, že sleduji chovance z ústavu pro duševně choré, jsem se nezbavila, ani když protagonistky během vystoupení své rukávy odtrhly. Téměř po celou dobu se dívky tvářily nepřítomně, až na neúspěšné pokusy o svůdné pózy a flirtování. Formu představení udržovaly opakující se taneční kreace znázorňující ubíjející stereotyp manuální práce, které se z mechanického pohybu skupiny rozpadnou v individuální zoufalé choreografie, kdy o sebe dívky naráží. Ostatní výjevy byly o dost náhodnější, stejně jako hudba, která je doprovázela. Dívky cvičily aerobik, znázorňovaly reklamu na prací prášek, jedna vyprávěla, jak dostala od „více než jen kamaráda“ knížku o penisech. Soudě podle jediného představitele opačného pohlaví se muži akorát svlékají, až jim koukají falešná ramena, aniž by pak své oblečení uklidili, za což si od pradelnek vyslouží výprask. Z celé inscenace je cítit až nenávisť vůči mužům, ovšem ani ženy si navzájem nejsou oporou. Kvůli mužům na sobě

ženy pracují, aby byly dokonalé jak z televize, rodí děti, rvou se do nepadnoucích šatů, předhánějí se, která uloví aspoň chvilku pánské pozornosti. Ale (jak ostatně zaznělo i v inscenaci), nechceme začít napřed u sebe? Možná by to bylo vhodné, než začneme někoho osočovat.

Škola: HAMU

Inscenace: Jeden kus za 13,- Kč

Autor předlohy, režie, choreografie:

Eduard Adam Orszulik

Výtvarné řešení: Eliška Ďásková, Iva Bartošová

Kostýmy: Martin Kohout

Hudba: Roberto de Simone, Pan Dajjing

Obsazení: Barbora Rokoszová, Viktorie Stárová, Ivana Sikorová, Jana Šourková, Petra Hajková a Marek Strýček

1 herečka + matrace

Veronika „Vendy“ Drábková

Někteří by nevěřili, že hodinu plnohodnotného diváckého zážitku obstará jedna sympatická herečka v červených šatech a matrace. V Disku se to ve středu večer podařilo. Čtenáři, odpusť, ale začátek byl tak nenápadný, že jsem nestihla úvodní interakce herečky s diváctvem. Nejspíš jsem nebyla jediná, jelikož sál ztichl až po několika minutách. Herečka se totiž z počátku pohybovala pouze v prostoru hlediště a povídala si s diváky. V periferním vidění jsem zahlédla její červenou róbu a až po několika dalších vteřinách jsem zaslechla směsici němčiny a angličtiny. V první chvíli jsem málem spadla ze židle. Byla jsem totiž připravená na představení v angličtině, ale v němčině umím jen pozdravit a poděkovat. Jak se ukázalo později, jazyková bariéra nepředstavovala problém, rozuměli snad i neznalí cizích řečí. Proč měla princezna modřiny? Protože padala, padala a znovu padala z matrací, padala a následně (malinko opožděně) křičela „au“. Tančila, vytřepávala jen tak mimochodem hrášek z bot, povídala v němčině, následně překládala vyřčené do angličtiny a my jsme se smáli. Ke smíchu nás nutilo nejen padání, ale i hereččiny rozpaky, zda se stát princeznou, její reakce na záběry z projekčního plátna, kde viděla sama sebe při běhu, sedící nahou v hledišti nebo plavající spolu s hlavou

jednorozce v bazénu. Snažila se předstihnout sama sebe, když viděla své alter ego běžet na plátně, vzápětí přešla do módu „stand-upu“ a soustředila se opět na diváky. Jednomu vyvolenci v první řadě se herečka plazila po nohou (a nejen po nich) v rámci svých tanečních krací a vážená paní manželka vyvolence se pokorně klidila z cesty. Snad se neplánované zapojení pána obešlo bez vážnějších manželských následků. Není úplně jasné, co by měla žena udělat, aby lidé uvěřili, že se proměnila v princeznu, ale za všechny si troufám říct, že představení bavilo od začátku až do konce. Závěrem čtenáři i diváci prominou, ale neodpustím si osobní poznámku. I když byl taneční i herečkový výkon Stefanie Bolzli vynikající, lidsky musím smeknout především před její schopností potlačit v sobě astmatický záchvat. Když totiž padala opakovaně na matrace, zvedal se viditelný oblak prachu a Stefanie se ani jednou nerozkašlala.

Škola: Accademia Dimitri

Inscenace: The Pea

Autor, režie, hraje: Stefanie Bolzli

1938

Lenka Skalická

21. ledna oslavila malá Agnes Farrellová z Pensylvanie své osmé narozeniny. Agnes v dětství naměřili IQ 180 a rodiče si od své dcery slibovali velkou budoucnost. Agnes se však brzy provdala a stala se postupně matkou čtyř dětí. Její intelekt tak bohužel přišel nazmar.

12. března kolem poledne přešlo auto s Adolfem Hitlerem rakouskou hranici. V podvečer dorazilo do Lince, kde byl vůdce přijat s bouřlivým nadšením na radnici. Atmosféra byla natolik hutná, že Göring v telefonním rozhovoru toho večera řekl: „Zde v Rakousku je mnoho slavení. Ani my sami jsme nedoufali, že sympatie budou tak intenzivní.“

V červnu se konalo ve Francii fotbalové mistrovství světa. Nejlepší střelec české ligy „Pepi“ Bican však nemohl nastoupit za národní tým, jelikož mu nebylo uděleno československé občanství. Ziskal ho až dva dny po skončení turnaje.

V srpnu bylo v Jetřichovicích na Děčínsku cítit zvláštní napětí. V zahradních restauracích a na turistických cestách bylo daleko méně turistů a návštěvníků než obvykle. 29. srpna místní hostinský Škandera zavřel svou hospodu předčasně již ve čtyři odpoledne. Nikdy potom už neotevřel. (citováno z místní kroniky)

Kolem půlnoci z 29. na 30. října se rodičům Emilice a Josefu Kaplanovým ze Zvěřínka narodil druhý syn Jiří. Matka i dítě byly po porodu v pořádku. Ve stejném čase v Mnichově podepsali představitelé čtyř velmocí smlouvu o postoupení pohraničních území Československa nacistickému Německu.

22. října Edvard Beneš odletěl se svou manželkou Hanou Benešovou pravidelnou leteckou linkou do Velké Británie. Jejich roční fenka německého ovčáka Kora musela zůstat doma v Československu. Válku přežila a po jejím skončení vesele přivítala zpět svého páníčka.

19. prosince lidický občan František Saidl usmrtil v hádce svého syna Eduarda, když mu vrazil nůž přímo do srdce. Sám se poté k činu doznal na policejní stanici v Buštěhradu a byl odsouzen na čtyři roky do vězení. Zde, bez povědomí o událostech venku, přežil vyhlazení obce Lidice.

31. prosince profesor Rolla Neil Harger představil svůj nový vynález, který měl výrazně usnadnit práci všem dopravním policistům. Jednalo se o přístroj, jenž dokázal z řidičova dechu odhalit množství požitého alkoholu. Sám profesor se tímto objevem údajně mstil svému zeti, který mu v opilosti autem najel do jeho rozestavěného rodinného domku.

English summary Day 1

And there you have it! The first day of the 25th anniversary of Zlomvaz festival, organized by the student body of DAMU, is over. Since morning we have been able to celebrate the anniversary by visiting an exhibition dedicated to the history, as well as previous years of Zlomvaz, aptly named Vznik Zlomvazu (Origins of Zlomvaz). We have also had the opportunity to honor another important anniversary, 100 years since the foundation of independent Czechoslovakia, at Průzor (Viewfinder) exhibition, which reacts to the aforementioned anniversary.

At 13:00 we went to this year's first theatre production. The well-known fairytale about Otesánek was imaginatively adapted and actualized by second year bachelor students of KALD - Františka Malasková, Stephanie Van Vleet and Lenka Nahodilová.

A dance performance by HAMU students, called Jeden kus za 13.- (13.- a piece) followed after a short break. We went from a fairytale to a laundry room, where laundresses coped with complicated relations with members of the opposite sex through a dance.

A short shower followed. We were relieved when the rain passed and we

could go to the festival's official opening, taking place on the roof of the DISK theatre this year. Pleasant music of an accordion, actresses in folk costumes delivering bread and salt, organizers' opening speech and a kind greeting by the dean and her dog Tonka from the window of their office.

The roof is where most of the festival's visitors stayed for a concert of Nina Rosa band, which they could enjoy seated on stairs, beautifully decorated with flowers this year, while drinking wine or whatever beverage of choice.

Afterwards many of us were faced with a difficult choice. Go to the conservatory students' performance dubbed *Flusté prase* (Fat pig), or to the Swiss variation on the Princess and the Pea fairytale, *The Pea?* Everybody chose differently, according to their own preferences, as it should be.

And there may be no better way to end a wonderful first day of a festival, than a romantic boat ride on the Vltava river lasting until morning.

Tiráž

Šéfredaktor
Vendy Drábková

Šéfredaktor
Lenka Skalická

Šéfredaktor
Adéla Kalusová

Šéfredaktor
Veronika Švecová

Šéfredaktor
Marek Pechlát

Fotograf
Martin Netočný

Manažer festivalu
Jáchym Vreclon
jachym@zlomvaz.cz
+420 731 666 974

PR a marketing
Kristýna Kočová
kristyna@zlomvaz.cz
+420 724 918 718

Hlavní přehlídka
Helena Bartošová
helena@zlomvaz.cz
+420 773 975 773

Hlavní přehlídka
Tereza Kaučáková
program@zlomvaz.cz
+420 725 315 019

Offprogram
Anna Chlíbcová
anna@zlomvaz.cz
+420 732 612 126

Offprogram
Adam Svoboda
adam@zlomvaz.cz
+420 737 390 812

Obzory
Johana Urbanová
johanka@zlomvaz.cz
+420 775 140 796

Finance
Emilie Formanová
emilie@zlomvaz.cz

Guest service
Marianna Cimburová
guest@zlomvaz.cz
+420 737 838 284

Pedagog. supervize
Michal Lázňovský
michal.laznovsky
@damu.cz

Použitý písmo
Nuckle

Děkujeme za podporu

Poznámky

A series of horizontal dotted lines for writing notes.

A^Z
V M O^L

